

ק"ג:

המקבל שדה מחבירו פרק תשיעי בבא מציעא

מסורת הש"ס

עין משפט
גור מצוה

(א) (ע"י שבת מה"א, ט) סי' פ"א
למנה וכו' סי' רש"י לעיל
ס"ד ד"ה ג' וכו' רמב"ם,
(ב) (שבת קמ"ח, ט) שבת
ק"ב; (ג) שבת ק"ח;
(ד) (מסות ס"ח, ו) (סי' מ"ן
מפ"ק ה"א ומפ"ק ה"ב כ"ד)
במק"ל ע"פ ש"ך מפרש
וע"ל פ"מ ד' בתוס' מ"ה
וה"ל המהרי"ם, (ח) (דברים
כ"ד, ט) (ויקרא מ"ו)
(י) (ע"ל מ"א, ט) (ד"לג"ר
כ"ל, ו) (ע"י תוס' מסות
ס"ה, ד"ה ויח"ל מ"ל כ"א
למ"ד.

הגהות הגר"א

[א] ג"י ויח"ל מ"ה סי'
ר"כ דעת הרמב"ם ש"י
ט"מ אל"ף אל"ף כ"ל אל"ף
ש"ל (כ"ל) ש"מסדרין
בשבת ג"ה והרמב"ן
והש"ך מ"ה כ"ל מס' ס'ד
(דערק"ן) מס' ס' י"ג
כ"א ח"ש כ"ד סי' י"ד
הר"ש ד"ל ט"ן לו כ"ס
ומ"י ויח"ל סי' ק"א חש"ת
ג"ה ויח"ל כל מס' ס' ח"ש
(מס' ס') ומח"ר סי' י"ד
הרמב"ן שמע"ן לו כ"ל
הס' ס' מ"ל ר"ק מה ש"ל
לו מס' כ"ן ר"ק ומח"ר
ח"ש מ"ה לו כ"י ח"ש כ"פ
ש"ך ח"ש מס' מח"ר ומח"ר
סי' ולהרמב"ם י"ד ד"ל לו
כ"ל מ"ל וכן משמע
בבב"ר (ומ"י) ר"כ
מ"י סי' פ"ק (ה):

לענין רש"י

פולט"ר"א (פולט"ר"א)
ל"ב

מוסף רש"י

לא את הלו"ף. מן קטניות
ש"י לחי' מי ח"ל לנסח
(שבת כ"ב) שהיא מאכל
לעורבין. כ"ן ש"י
שמע"ל עורבין לנד"ה
(ש"ס) ש"ך ס'ן ר"ד על
גבי מבוה"ה בשבת. ולא
ג"ר מס' ש"י קטניות
(ש"ס).

מטא ומטא. כ"פ ש"ס היחומים (וער"ן דף כ"ג:) לא מני אל"ף
מטה המולעת משום דמולעת לא שנקינן ליה אל"ף אחת
כדאמר נמי הכא מטה ומטא ומלע ובפ' אע"פ (מסות דף ס"ד:) גבי
מטרה אשמו על ידי שליש עניי שנשראל דלא יהיב לה אל"ף
מטה ומפ"ן משום דהתם קודם
שנשאת לו לא היה לה אל"ף חדא
מטה (ל): **השתא** זבוגי מובנינן.
הכסת והכר ש"ס לו ענין סדורי
מסדרין בתמיה פירוש ואל"ן נסדר לו
להניח מן המעות כדי לקנות כסות
לגורן שניס עשר מדס כמו שעושין
בערבי: **גימא** ז"ה א"י ע"י יודי
רפ"ת. לאו אמתני' פ"ק אמאי מחזיר
לו הכר דא"כ למה המתין עד כאן
ועוד דמה לר"ך טעם על מלות
המקום ועוד וכי לא ידע דכתיב
(דברים כ"ד) ול"ן תהיה לזקה אל"ף
על כרח"ך ידע ואפילו הכי מקשה
ליה וא"כ מה מתין לו אל"ף נראה
לדמרי כל ישראל בני מלכ"ס הס וכולן
ראוין לנאסח ח"לנאל ואמאי כיון דל"ת
זכשה אל"ף לכבוד ולגוי בעלמ"ל
למה י"ס לנו לומר שכל זה הט"ל
הכתוב על המלוה כיון שלא פירש
הכתוב בהדיא ולא היה שייך עליו
יומר מעל אגר כיון דכתיב ליה כלאו
הכי ומשני נ"ס כלאנאל שייך לו לומר
ל"ן תהיה לזקה והט"ל עליו הכתוב
שלא למנוע ממנו הט"ל והכבוד
והתענוג שהורגל בו עד עתה:
הקדש

לא שליח ב"ד כמלוה ת"ש י"אם חבל תחבל
שלמת רעך בשליח בית דין הכתוב מדבר
אתה אומר בשליח בית דין הכתוב מדבר או
אינו אל"ף בבעל חוב כשהוא אומר י"א תבא
אל ביתו לעבוב עבוסו הרי בע"ה אמור הא
מה אני מקיים אם חבל תחבל שלמת רעך
כשליח ב"ד הכתוב מדבר תנאי היא דתניא
אשליח ב"ד שבא למשכנו לא יכנס לביתו
למשכנו אלא עומד מבחוץ והלא מוציא לו
משכנו שנאמר י"בחון תעמוד והאיש ותניא
אידך בע"ה ש"בא למשכנו לא יכנס לביתו
למשכנו אלא עומד בחון והלא נכנס ומוציא
לו משכנו שנאמר בחון תעמוד ושליח ב"ד
שבא למשכנו הרי זה נכנס לביתו ומשכנו
יולא ימשכנו דברים שעושין בהן אוכל
נפש [א] ינותן מטא ומטא ומצע לעשיר
מטה ומטא ומפ"ן לעני לו י"אבל לא לאשתו
ולא לבניו ולבנותיו כד"ך שמסדרין לבע"ה
כ"ך מסדרין בערבי ככ"י לייא עיקר סידור
בערבי כתוב אלא אימא כד"ך השמסדרין
בערבי כ"ך י"מסדרין לבע"ה אמר מר גותן
מטה ומטא ומצע לעשיר מטה ומטא
ומפ"ן לעני למאן אילימא לאשתו ולבניו
ולבנותיו הא אמרת לו אבל לא לאשתו ולבניו

ולבנותיו אלא אידי לדידה תרתי למה לי חדא דאכיל עלה וחדא דוג
עלה כדשמאל אלא שמואל כל מילי ידענא דאסותיהו לבר מהני תלת מאן
דאכיל אהונא מרוריא אליבא ריקנא דאמר מיתנא דכיתנא ריבא
אחרציה (י)ומאן דאכיל נהמא ולא מסוג ארבעה (י)גרמירי תני תנא קמיה רבי
נחמן כד"ך שמסדרין בערבי כ"ך מסדרין לבע"ה א"ל השתא זבוגי מובנינן ליה
סדורי מסדרין ליה ומי מובנינן ליה והתנן מחזיר את הכר בלילה ואת
המחרישה כיום תנא כרשב"ג תנא קמיה והכי קאמר ליה השתא לרשב"ג
זבוגי מובנינן ליה סדורי מסדרין ליה דתנן רשב"ג אומר אף לעצמו אינו
מחזיר אלא עד שלשים יום מכאן ואילך מוכרין בב"ד וממאי דכי קאמר
רשב"ג זבוגי לגמרי קאמר דלמא הכי קאמר עד שלשים יום הדר ליה בעיניה
מכאן ואילך מוהדר ליה למאי דחוי ליה ומובנינן מאי דלא חוי ליה אי סלקא
דעתך אית ליה לרשב"ג האי סברא ליכא מרדי דלא חוי ליה דאמר אביי
רשב"ג רבי שמעון ורבי ישמעאל ורבי עקיבא כולהו סבירא להו כל ישראל
בני מלכ"ס הן רשב"ג (י)דתנן י"א את הלוף ולא את החרדל רשב"ג מתיר
בלוף מפני שהוא מאכל לעורבין רבי שמעון (י)דתנן "בני מלכ"ס סבין שמן וורד
על גבי מכותיהן בשבת שכן דרכן לסוך בחול ר' שמעון אומר כל ישראל בני
מלכ"ס הן רבי ישמעאל ורבי עקיבא דתניא ה"רי שהיו גושין בו אלף זוז ולבוש
איצטלא בת מאה מנה מפשיטין אותה ממנו ומלבישים אותה איצטלא
הראויה לו ותנא משום רבי ישמעאל ותנא משום רבי עקיבא כל ישראל
ראוין לאותה איצטלא ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דריוב ליה
מאי דחוי ליה ומובנינן מאי דלא חוי ליה בשלמא כר וכסת חוי ליה
דביני ביני אלא מחרישה למאי חו"א "אמר רבא בר רבה "מחרישה ליה
דכספא מתקף לה רב חגא ולימא ליה לאו עלי קרמית אמר ליה אביי
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

השנית: מיתנא ריבא דריבא דריבא
אחרציה. חבל לה על משכנו על
מתניו: אהיבא. תמרא: אליבא
ריקנא. קודם אכילה: ולא מפני
ארבעה גרמירי. קודם שישן. הל"ך
היבין ליה מטא עניה ומושיבה
כרחוק ארבע אמות ממקום אכילתו
ועל כרחו ירגיל לעמוד וללכת
במשכב ולא יישן על מטה שאל"ל:
זבוגי מובנינן ליה. לאחר שלשים יום
אף כלים ה"ריבין לו כדמנ"א משלשים
ולה"ן מוכרין: סגל כרכן שמעון סי
סגל קמי"ס. דכ"ך נחמן ל"ך מתני
רשב"ג אומר כד"ך שמסדרין וכו':
זבוגי לגמרי. שלא ישאיר לו לפי
כרכו כלאנס: בעיניה. כמות שהיא
חשיבה. אם חבל כמות של מעיל יחזיר
לו הוא בעלמ"ה: מדר ליה מאי דחוי
ליה. ימכור לו של שראין ויח"ל לו
אחם של אמר ואחם של קניוס: אי
אי"ס ליה לרכן גמילאל האי סברא.
ליה. מתאר שהורגל בו דהא שמענא
ליה דאמר כל ישראל בני מלכ"ס הס
דאמר אביי וכו': לא אם הלוף ולא
אם החרדל. מטלטלין בשבת
שאינס ראויס הי"ס לא זה לשל
ולא זה לטמון. לוף מין קטניות ואיני
ראוין למאכל כשהוא חי ואפילו

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

לעסות: לעורבים. ישראל בני מלכ"ס וי"ס להם לגדל עורבים לני ולשחוק: שכן דרכן לסוך בחול. כלא שום מכה הל"ך כי איכא מכה
נמי לא מוכחא מילתא דלרפואה עביד (י)דכי גורו) רבנן משום שחיקת סממין: מפשיטין אותה ממנו. לפירוש לבעל חוב את חובו:
כשלא כר וכספא. דתנן כמתמין איכא למימר מוכרין דקאמר רשב"ג לבני בני קאמר לקנות גרועה הימנו וביני ביני יעול בחובו:
אלא מקרישה. דקמינ כמתמין ועלה קאמר רשב"ג מוכרין מאי בני בני איכא: וגימא ליה. מלוה: לאו עלי ידי רמ"ס. בפרטין:
איברא

ק"ג א מ"י פ"ג מה"ל
מנה הל' ד סג
לאין ק"א ט"ש"ע ח"מ
ס"ר לו ט"פ"ן ו'
ק"ל ב מ"י ס"ה ג'
ט"ש"ע ש"ס יבפ"י
ח'
ק"ל ג מ"י ס"ה ו'
י"ן כ"ס
ינמ"י ט"ש"ע ש"ס ט"י ח'
יבפ"י כ"ג:
ק"ל ד מ"י ס"ה ס"ה ג'
ז ט"ש"ע ש"ס ט"י
כ"ג:
ק"ל ה מ"י פ"ג מה"ל
י"ן כ"ס
ע"ש ק"ל:
ק"ל ו מ"י ס"ה מ"ג
מנה הל' ד סג
לאין ק"א ט"ש"ע ח"מ
ס"ר לו ט"פ"ן כ"ג:
ק"ל ז מ"י פ"ג מה"ל
ע"ש ק"ל:
ח סג לאין ס"ה ט"ש"ע
ל"ה מ"י ס"ה ט"ש"ע
הלה כ"ג סג ט"ש"ע
ט"ש"ע ח"מ פ"ג ש"ס ט"י
ח:
ק"מ ט מ"י ס"ה מ"ג
מנה הל' ד סג
לאין ק"א ט"ש"ע ח"מ
ס"ר לו ט"פ"ן כ"ג:
טורה אור השלם
1 אם חבל תחבל שלמת
2 כי חבל תחבל שלמת
3 ברוך תעמוד ור"א
מאוקה לא תבא אל
ביתו לבעט עמ"ה
דברים כ"ד
3 ברוך תעמוד ור"א
אשר אהב נשה בו ויצא
אל"ך את הנבט
התוצר דברים כ"ד י"א